

pa kateri teh zadržan, vodi volitve njegov namestnik. Izvoljenim članom in namestnikom izdajo grupirana županstva skupno po eno potrdilo.

Koledarjev Kmetске zveze za leto 1930 je še nekaj ostalo. Kdor jih želi, naj sporoči takoj na Kmetsko zvezo, Maribor, Aleksandrova cesta 6. Cena za člane Kmetске zveze Din 12.

Kedaj bo letos zima? Vremenski predroki napovedujejo, da bo tudi pri nas prvi zimski mesec februar. Najnovejša poročila iz Švedske javljajo, da gre od Špicbergov proti jugu mrzli val, ki bo dosegel v kratkem tudi srednjo Evropo. V Skandinaviji že kaže barometer 35 stopinj pod ničlo. V soboto je dosegel mrzli val Baltičsko morje, kjer je padla temperatura za 10 stopinj. — Na Češkem je začelo močno snežiti in so tudi tamkaj prepričani, da se bo začela prava zima še le sedaj.

Pozor kmetice iz mariborske okolice! Večkrat se zgodi, da prinesejo kmetice na mariborski trg povejano svinjsko meso, katerega tržno nadzorništvo zapleni in to radi tega, ker se kmetice ne morejo izkazati, da je bilo tudi meso koj po zaklanju pravilno pregledano. Kmetice opozarjamo na omenjeno dejstvo, da ne bodo imele nepotrebnih nepravilnih in občutne izgube.

Tečaj za sadjarske pomočnike (oskrbovalce sadnega drevja) se vrši tudi letos na Vinarski in sadjarski šoli v Mariboru. Namen tečaja je, izobraziti ne prestatе moške delovne moči v vseh važnejših sadjarskih opravilih v drevesnicah in sadovnjaku ter pri najvažnejših načinah sadne uporabe. Tečaj traja pet tednov in se vrši v treh razdobjih: a) tri tedne spomladi od 24. marca do 12. aprila; b) en teden poleti od 2. do 7. junija in c) en teden v jeseni od 22. do 27. septembra. Udeleženci dobe hrano in stanovanje na zavodu brezplačno. Ob zaključku tečaja delajo praktičen izpit in prejmejo spričevalo, ki jih usposablja za izvrševanje raznih sadjarskih opravil pri lastnikih drevesnic in sadovnjakov proti primerni nagradi. Prosilci iz dravske banovine, stari najmanj 18 let, naj pošljejo pravilno kolkovane prošnje (kolek 5 Din) najkasneje do 5. marca tega leta podpisane ravnateljstvu. Prošnji je priložiti krstni list, domovnico, spričevalo o нравnosti in poslednje šolsko spričevalo.

lo. — Ravnateljstvo Vinarske in sadjarske šole v Mariboru.

Zadružno-gospodarski tečaj se je vršil pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju dne 21. januarja tega leta. Nad 40 mož in fantov je zvesto poslušalo govornike gg. dekana Sagaja in nadrevizorja Pušenjaka. Žal da tretjega govornika ni bilo. Čim dalje smo poslušali, tembolj smo čutili in se zavedali, kako potreben in koristen nam je tak pouk. Da bi ga le večkrat mogli dobiti!

Vinarska zadruga v Brežicah. V jeseni lanskega leta se je na pobudo okrajne blagajne ustanovila Vinarska zadruga v Brežicah, ki ima sledeče načelstvo: načelnik g. Lipej Franc, veletržec v Brežicah; njegov namestnik g. Janežič Josip, starejši, posestnik, Stara vas — Bizejsko ter člani načelstva gg. Černoga, trgovec in posestnik, Zdole, dr. Megušar Anton, odvetnik, Brežice, Škoberne Josip, posestnik in župan, Dolsko, Uran Franc, posestnik, Sevnica, Urek Ivan, posestnik in župan, Globoko. Javnost je ustanovitev toplo pozdravila. Medtem se je izvršila registracija zadruga in so se vložile prošnje na pristojna mesta. Podpore pristojnih oblasti so obljubljeni in bo zadruga mogla začeti z obratovanjem že v letošnjem letu. Zadruga bo nakupovala grozdje le od svojih članov. — Člani se bodo nabirali po sklepu načelstva le do konca februarja 1930, ker mora zadruga že sedaj vedeti, koliko obratnih sredstev mora preskrbeti za jesenske sezone. Zato se nujno opozarjajo vsi vinogradniki brežiškega okraja, da takoj prijavijo pristop neposredno pri Vinarski zadrugi v Brežicah, ki začasno posluje v prostorih Ljudske posojilnice v Brežicah, ali pa pri članih načelstva ali zaupnikih zadruga, katerim je zadruga izdala posebno poverilo. Vinogradnikom, ki celega deleža ne bodo mogli takoj vplačati, je načelstvo poskrbelo olajšave. Pristop toplo priporočamo, pa tudi nujno svetujemo. Izkušnja je namreč pokazala, da vinarske zadruga dosežejo s tipiziranjem vin

višjo ceno, da zadruga vino lahko prodajo, da pa vinogradniki, ki niso člani zadruga, vina ne morejo prodati ali pa ga morajo dati pod ceno. Nova vinarska zadruga bo sicer skušala vsaj en del vina prodati v inozemstvo, da s tem olajša domači trg, vendar bi mogli priti vinogradniki-nečlani po nepotrebnem v neprilike. Zato vsi vinogradniki v zadrugo.

Trsje iz banovinskih trsnic se oddaja letos po istih cenah in pogojih kakor lani in sicer: cepljeni trsi Ia po Din 1.50, korenjaki Ia po Din 0.25, IIa po Din 0.15, ključi Ia po Din 0.15, IIa po Din 0.03. — Trsje se naroča na Vinarski in sadjarski šoli v Mariboru, Trsnici in devesnici v Pekrah, p. Limbuš, Trsnici in drevesnici v Kapeli, p. Slatina-Radenci, — Trsnici pri Sv. Uršuli, p. Dramlje, pri sreskem načelništvu v Krškem in Novem mestu ter na Kmetijski šoli na Grmu, p. Novo mesto. Naročila so koleka prosta.

Šoštanj. Sadjarska in vrtnarska podružnica za Šoštanj in okolice priredi v nedeljo dne 9. februarja po rani sveti maši v Slomškovem domu predavanje o sadjarstvu. Predaval bo naš dober strokovnjak, učitelj na kmetijski šoli v St. Juriju, g. Vardjan. Vljudno se vabijo vsi okoliški kmetovalci in interesi, da se v obilnem številu udeležijo predavanja o tej velekoristni kmetijski panogi. Istočasno se bo razdelilo tudi 42 častnih diplom za člane, ki so razstavili najlepše sadje na razstavi lansko jesen v Šoštanju. Prijatelji sadjarstva, pridite v obilnem številu. Odbor.

Šmarje pri Jelšah. Gospodinski tečaj pri nas napreduje in se nadaljuje v najlepšem redu. Dekleta, po številu 15, se z vso marljivostjo udeležujejo tega prepotrebne tečaja, ki ga vodi s spretnostjo gospodična Škofca in gospa Golobova iz Ljubljane. Domači predavatelj g. dr. Lorgar in č. g. kaplan Rancigaj ter učiteljica g. Pirnatova vedno skrbijo za spremembo kuhinjskega in šivalnega pouka. Dekleta z vso pazljivostjo zasledujejo ter si za prizadevajo, delati in se ravnati po dobrih navetih. Da se v Šmarju tečaj vrši, gre zasluga naši požrtvovalni Nežiki, bivši načelnici Orlic. Stroški tečaja so bili precej veliki, a so pristopili na pomoč z denarnimi podporami še bivši okrajni zastop ter občina in okolice. Prireditveni odbor, ki sestoji iz članov gg. deka-

TATENBAH

ZGODOVINSKA POVEST.

Dr. O. Ilanig:

Grof Tanenbah je tekom pogovora z grofico Zrinjsko izrazil svoje veselje, da je zopet tako odlikovan, biti v bližini zvezde, ki sveti najjasnejše v njegovem srcu. Poklonitev deželni stanoj je njemu v največjo srečo.

»Oh, vaše srce,« meni grofica Zrinjska malo šaljivo, »ima velike prostore, moje pa ima samo dve ozki celici.«

»In te so,« vpraša grof Tanenbah.

»Ena je za ljubezen, druga za prijateljstvo in obe str., kakor tudi telesno ločeni.«

»Toda kri obeh se vendar pomeša,« reče grof Tanenbah in žareče pogleda grofico Zrinjsko.

Le-ta se začudi, a ničesar ne reče.

To grofa Tatenbaha še bolj razvname, zato vzhrično vpraša:

»Čegav bo pač še vašega srca tisti del, kjer kraljuje ljubezen?«

7

»To je vse odvisno od slučaja ter lastnosti tistega, ki želi biti v tej celici,« reče pomenljivo grofica ter pogleda grofa z velikimi črnimi očmi kakor bi hotela reči: poskusi svojo srečo.

Grof Tatenbah je zarudel od veselja, se priklonil grofici ter ji napil.

Med tem je pri drugih gostih nanasel navor na lov, ki bi se moral vršiti jutri in katerega sta se posebno hotela udeležiti pl. Abela ter Peter Volk. Hoteli so iti na lov medvedov, ki so bili tedaj še v temnih gozdovih v bližini grada Riegersburg.

»Ah, kaj medvedi,« reče Frankopan že ves razvnet, »najlepši lov je s sokoli, kajti to je neka vojna predigra, toda dosti plemenitejši kakor drugi lov, ker lovec sam ne mori in ker je sokol najplemenitejši ptič, najlepša podoba visokega plemstva ter velike pogumnosti; zato pa zahteva izvežbanje sokola za to sposobnega znanja.«

»Zanimive stvari razlagate,« meni grofica Khisl, kateri je ugajal zali, živahni Frankopan.

Grof Trautmannsdorf, ki vsled razgovora svoje sosedinje z grofom Frankopanom ni mogel nadaljevati s svojim pogovorom o nežnih čutih, ki jih je imel do lepe grofice, reče nekako ozne-

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskavnice v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Koroška c. 5

Cekov. račun

Štev. 10.602

Telefon Interurb. št. 2113

na Franca Lom, kaplana Rančigaja in I. Turk ter A. Trebše bo primoran se še obrniti na druge denarne zavode, kateri bodo gotovo tudi po svoji možnosti prispevali za ta velevažen tečaj. Prečakujemo tudi od gospoda bana — znatno podporo. Tečaj se vrši v katoliškem domu, kjer nameravajo tečajnice pripraviti za dne 14. in 16. februarja čajanko s kratkim sporedom.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto dne 1. februarja tega leta so pripeljali špeharji na 77 vozeh 270 komadov zaklanih svinj. Svinjsko meso so prodajali po 15 do 28 Din, slanino pa po 19 do 22 Din. Kmetje so pripeljali na 6 vozeh 71 vreč krompirja, 18 voz sena, 2 otave in 3 slame. Krompir je bil po Din 1 do 150, seno 85 do 100, otava 90 do 100, slama 65 do 70 Din. Čebula 2—2.50, česen 12—14, ena glava zelja 1—3 Din. Pšenica 2.25, rž 2.25, ječmen 2, oves 1.25—1.50, koruza 1.75—2, ajda 1.75—2, ajdovo pšeno 5, proso 2.50, fižol 3 do 3.50 Din. Kokoš 32—54, par piščancev 50—80, raca 35—55, gos 70—110, puran 70—140, domači zajec 10—32 Din. Kislo zelje 4, kislja repa 2 Din. Jabolka 4—8, suhe slive 10—12 Din. Mleko 2.50—3, smetana 12, surovo maslo 40—44, jajca 1.25, med 16—20 Din.

Mariborsko sejmsko poročilo. Prignanih je bilo 12 konj, 13 bikov, 130 volov, 342 krav in 18 telet; skupaj 515 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste na sejmu dne 28. januarja tega leta so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od Din 8.50—9; poldebili voli od Din 8—8.25; plemenski voli od Din 7—8; bikji za klanje od Din 6.25—7.50; klavne krave debele od Din 7—7.50; plemenske krave od Din 6—7; krave za klobasarje od Din 4—5; molzne krave od Din 7—8; breje krave od Din 7—8; mlada živina od Din 8.50—10. Prodanih je bilo 281 komadov, od teh za izvoz v Avstrijo 65 v Italijo pa 30 komadov.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na svinjski sejmu dne 31. januarja tega leta je bilo pripeljanih 65 svinj. Cene so bile sledeče: Mladi prašiči 7 do 9 tednov stari od Din 250—300; 3 do 4 mesece stari od Din 350—450; 5 do 7 mesecev stari od Din 480—550; 8 do 10 mesecev stari 600—850. En kg žive teže od Din 10 do 12.50, en kg mrtve teže od Din 17 do 18. Prodanih je bilo 53 svinj.

Resne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste 1 kg Din 18—20; volovsko meso II. vrste 1 kg Din 16—18; meso od bikov, krav in telic

1 kg Din 12—16; telečje meso I. vrste 1 kg Din 20—25; telečje meso II. vrste 1 kg Din 16—18; svinjsko meso, sveže 1 kg Din 15—28.

*

Beseda za vsacega.

Nad 7000 prijateljev je imel »Naš dom« v preteklem letu. Skoro vsi mu bodo ostali zvesti. To so pokazali s tem, da so naročnino za leto 1930 Din 12 že poslali. Je pa še nekaj zamudnikov. — Tem in vsem pa to-le besedo, ki naj povzroči, da boste naročnino takoj po prejemu tega lista poravnali. In to-le je naša beseda:

1. »Naš dom« hočete imeti, ker se vam je že priljubil in je tako poceni, kakor noben drug list v Sloveniji.

2. Veste tudi to, da noben list ne more izhajati, ako naročniki ne plačujejo točno naročnine.

3. Tudi ni lepo, ako bi kdo list prejemal in že naprej imel namen, da ga ne bo plačal. Takih naj med nami ne bo!

4. Ako pa kdo ne misli več biti naročnik »Našega doma«, nam mora vrniti 1. in 2. številko, ali vsaj to današnjo številko. Kdor tega ne stori, ga moramo smatrati za naročnika in je seveda dolžan naročnino poravnati.

Da bo pa vaše veselje do »Našega doma« še večje, vam sporočamo, da bomo letošnjo Velikonoč priredili za naročnike »Našega doma« velikonočno obdarovanje.

Razdelili bomo brezplačno na podlagi žrebanja lepo število darov raznih gospodarskih in gospodinjskih in drugih potrebščin, več nagrad v gotovini in knjigah ter slikah.

Pri žrebanju za to velikonočno obdarovanje pridejo v poštev:

1. Agitatorji za »Naš dom« in sicer za vsacega novega naročnika s posebno številko.

2. Vsi naročniki »Našega doma«, ki vsaj do 1. marca tega leta plačajo celoletno naročnino Din 12.

O tem obdarovanju bomo sproti obveščali naročnike »Našega doma« v »Slov. Gospodarju«.

Prijatelji, »Naš dom« vam pripravlja velikonočno veselje, pripravite mu ga tudi vi, ostanite mu zvesti in pridobivajte novih naročnikov.

Listnica uprave.

»Slovenski Gospodar« stane: letno Din 32.—, polletno Din 16.—, četrtletno Din 9.—, za inozemstvo Din 64.—.

NAŠA DRUŠTVA

Krščanska ženska zveza za Maribor in okolico ima v nedeljo, dne 9. februarja tega leta v dvorani Zadrudne gospodarske banke v Mariboru zanimivo predavanje o Lurški Mariji. Začetek točno ob peti uri popoldne. Predavateljica je bivša ravnateljica g. Antonija Štupca. Vse članice, podporni člani in prijatelji društva se vabijo, da se udeležijo tega predavanja v obilnem številu. Odbor.

Št. Peter pri Mariboru. V nedeljo, dne 9. februarja po večernicah se vabijo Šentpeterčani na zanimivo predavanje, ki se vrši v samostanski šoli. Pridite poslušat vesele in poučne stvari na radio iz vseh delov sveta. Radio aparat je daroval tukajšnjemu prosvetnemu društvu »Skala« naš rojak č. g. Marko Kranjc. Bodi mu za ta dar izrečena na tem mestu naša zahvala.

Velika Nedelja. Tukajšnje bralno društvo »Mira« je imelo svoj občni zbor. Pri tej priliki se je ugotovilo, da za leto 1929 več ko polovica članov ni plačala članarine. Da bo moglo naše društvo primerno propevati in si nabaviti novih knjig, prosimo, da se zaostala članarina čim prej povrne. Vse knjige, ki so izposojene iz čitalnice tega društva, naj se vrnejo. Vsi, ki imajo veselje do prosvetnega dela, naj pristopijo k temu društvu. Sprejem članov in pobiranje članarine bo vsako nedeljo in praznik od pol 9. do 9 ure predpoldna. Izposojevanje knjig vsako nedeljo in praznik od 8. ure do četr 10. ure predpoldne in od 1. ure do tričetrt 2. ure popoldne. Odbor.

Špitalski pri Konjicah. Dne 9. februarja tega leta priredi po večernicah tukajšnje katoliško izobraževalno društvo 5 dejanjsko žaloigro »Lovski tat«. To je že druga prireditev letos. Tako hočemo nadomestiti, kar smo zamudili prej. Na veselo svidenje torej dne 9. februarja v Špitalscu na igri!

Za dolge zimske večere

so

Karl Mayer

spisi najbolj kratkočasni. Izšli do zdaj trije zvezki po Din 13.— v Cirilovi tiskarni Maribor. Cifrajte!

voljeno naj pazi grof Frankopan, da ga ne vplavi najlepší sokol.

»O, tega se ni treba bati,« meni Frankopan nekoliko razburjen, »divjačina, ki je napadena, se zna tudi izogniti, če preti nevarnost.«

»A jaz se ne bojim sokola, saj za me je najlepší grofica Zrinjska,« poseže vmes grof Tatenbah ves razvnet, »kajti njene oči so najbolj čarobne.«

Grofica Tatenbahovo, ki je slišala te besede in že dalje časa opazovala, kako je dvoranil njen soprog ogrski grofici, je obšla bridka nevolja. Užaljena, da jo njen soprog tako zanemarja, se je dvignila oprostivši se pri grofu Viljemu Tatenbahu ter šla k prijateljici Regini, da se z njo pogovori o zadnjih dogodkih ter o nameravani zaroki, katero baje hoče skleniti njena mati s polkovnikom baronom Kapel.

Grof Frankopan uvidevši, da je bil grof Trautmannsdorf že kakor na iglah, se je dvignil ter stopil h grofici Zrinjski in ji pošepetal na uho, porabivši trenutek, ko je začel grof Tatenbah razgovor z pl. Abele zaradi lova.

»Upam, ti si ga ne osvojiš samo za sebe, ampak tudi za nas, ali ne razumi?«

Močna rdečica od zramote in toze ji je zalila

obraz, na katerem je nastopila prej trenutna bledoba.

»Kaj je tako razburilo mojo kraljico,« vpraša grof Tatenbah, obrnivši se zopet k svoji sosedinji ter dvigne boječe svoje lepe modre oči k svetlo žarečim temnim očem grofice Zrinjske.

»Nepričakovana napoved našega odhoda,« odvrne grofica nekako v zadregi, »ki mi jo je ravnokar sporočil moj brat.«

»Kaj takega se ne more zgoditi, saj jutri imamo lov,« ugovarja grof Tatenbah, »stvar se da vendar še odložiti.«

»Lov je zabava, da se razvedri duh in okrepiti telo, meni grofica Zrinjska navidezno zopet mirna, »a so še druge stvari, ki so bolj važne.«

»Sedaj smo tukaj, da se veselimo,« meni grof Tatenbah, »za resne stvari je še poznejše čas.«

»So trenutki, ki pridejo, le enkrat in te se mora izrabiti,« odvrne grofica s posebnim naslonom, »enkrat zamujena prilika se ne da nikdar več priklicati nazaj.«

Pri tem upre grofica svoje oči v grofa, kakor bi hotela vdihniti v njega svoje misli, katerih pa še ni hotela izdati.

»V zasopelki govorite, premilostljiva gospa

Našim naročnikom!

Kdor še ni plačal naročnine za leto 1930, naj to stori nemudoma, da se mu list ne ustavi. Naročniki, ki za leto 1930 še niso plačali, dobijo na naslovno pasico moder kraž, ki jih naj opozori na to, da so še na dolg. Kdor ne plača, se mu list prihodnje tedne ustavi.

Vemo, da ni denarja in je težko plačati naročnino, ker se ni zaslužka. Ako kdo res ne more poslati naročnine, naj piše dopisnico, da se mu list pošilja še nekaj časa naprej in ga bo plačal pozneje. Uprava hoče potem potrpeti še do 1. aprila. Brez take izjave pa se list ne bo pošiljal. Položnice imajo vsi naročniki. Kdor je nima, naj si jo kupi na pošti.

Ako bi bil pri pošiljanju lista kak nered, naj se nam nemudoma naznani, da se nered odpravi. Dogodi se, da je eden ali drugi poslal naročnino, a lista ne dobi. Tak naj takoj piše kdaj je plačal naročnino in koliko ter pod

kakim imenom. Drugače mi pomote ne moremo popraviti. Zgodi se večkrat, da je stari naročnik na primer »Franc« Cvetko, naročnino pa pošlje njegova žena »Marička« Cvetko. Mi seveda ne vemo, da je Marička Frančekova žena in napravimo »Maričko« za novo naročnico. Naenkrat prideta k hiši dva lista. V tem slučaju je treba enega takoj vrniti s pripombo »Dobivam dva«. Sploh je treba, da pošiljatelj naročnine natančno napiše ime, tudi krstno ime, kraj, občino, hišno številko. Potem ne bo pomot!

Opozarjamo, da dobi vsak celoletni naročnik, ki bi v letu 1930 po nesreči nad njim pogorela stanovanjska hiša naježbo hišni posestnik, offer ali najemnik 1000 dinarjev podpore. Slovenski Gospodar stane letno 32 Din, polletno 16 Din in četrtletno 9 Din.

UPRAVA SLOV. GOSPODARJA.

Jarenina. V nedeljo, dne 9. februarja tega leta ob tretji uri popoldne uprizori tukajšnje katoliško prosvetno društvo Finžgarjevo dramo »Razvaline življenja«. Pred predstavo je govor, ki bo razjasnil lepoto in korist oderske umetnosti. Iz prijaznosti sodeluje tudi domači pevski zbor. Ker je igra živahnega dejanja in polna globoke vsebine, vas vse prav vladno vabimo.

Kilne pasove

(Bruchbänder), trebušne in želodčne pasove, umetne noge

i. t. d.

dobite dobrega lastnega izdelka pri

IVAN FRIC, CELJE
za farno cerkviše

Bučni otrobi, radi velike zaloge pod ceno na prodaj, en kg 50 para in 1 Din v **Tovarni bučnega olja J. Hochmüller, Maribor,** južna stran mosta. Ugodna zamenjava bučnih jederc in prešanje. 176

Kupim turbino v dobrem stanju za 13 metrov padca in za 300 do 350 sek. litrov vode. Ponudbe: **Andrej Marinc, Selnica ob Dravi.** 178

grofica,« meni grof Tatenbah ves vznemirjen, »ne morem vas razumeti.«

»O vsem se da govoriti, a zato je še čas,« odvrne grofica zagonetno, kar pa je še bolj razvnelo grofa Tatenbaha, da je nadaljeval:

»O, kaj bi dal, da bi mogel zvedeti, kaj pomenijo te besede, ne najdem prej miru, dokler tega ne izvem, in če ni drugače, pridem v Čakovec, tam upam, da najdem rešitev te uganke.«

»Vsaka uganika se da rešiti, a biti mora tudi najresnejša volja, ki je osredotočena le na to, da se doseže zaželjena smer,« reče grofica Zrinjska ter se nalabno nasmehlja grofu Tatenbahu.

»O, vaše besede me navdušujejo, zvenijo mi kakor nekaj tajinstvenega, velike stvari se skrivajo za njimi, ali imam prav, presvetla grofica,« reče grof Tatenbah ter ji željno gleda v obraz, upajoč, da dobi osrečevalen odgovor.

»Odvisno je od vas, gospod grof, če se hočete zanimati za našo stvar.«

»Vedno, premišljiva grofica,« odvrne grof ves razvnet, »vse storim, kar mi velite.«

»Bomo videli,« meni pomenljivo grofica Zrinjska ter vpre svoje oči v njegove, da je začutil pri srcu, kakor bi se vlival vanj ogenj hrepenenja po nečem, kar mu sedaj še ni bilo jasno.

DOPISI

Lajsteršerg. Krajevni odbor Rdečega križa. Ker prvi sklicana redna letna skupščina dne 19. januarja ni bila sklepna, zato se vrši v nedeljo, dne 9. februarja ob 14. uri v gostilni g. Požauko v Koških druga redna letna skupščina z naslednjim dnevnim redom: 1. Otvoritev in ugotovitev sklepčnosti. 2. Poročilo predsednika, tajnika in blagajnika. 3. Poročilo nadzornega odbora. 4. Volitev predsednika in najmanj šest članov odbora. 5. Volitev tročlanskega nadzornega odbora. 6. Slučajnosti, predlogi in nasveti. Člane vabi k udeležbi — odbor.

St. Peter pri Mariboru. Občinski odbor je izvolil za člana krajevnega šolskega odbora č. g. župnika A. Tkavc in posestnika M. Knupleža. Po enega člana so izvolile tudi občine Grušova, Dragučova in Jablanca. Tudi te občine so izvolile za šolo in dobro krščansko vzgojo vnete može. Predsednik krajevnega šolskega odbora pa je šentpeterski župan g. Sande. — Stanovsko organizacijo — Kmetstvo zvezo, so si ustanovili tukajšnji kmetovalci ter si izvolili predsednikom M. Knuplež in v odbor najboljše šentpeterske kmetovalce. Tako imamo sedaj v župniji že dve strokovni organizaciji in sicer razen Kmetijske zveze tudi skupino Strokovne zveze viničarjev. Naj le obe lepo složno delata za stanovske koristi svojih članov. »Slovenski Gospodar« si pridobiva vedno več naročnikov med nami Samo v šentpeterski občini jih ima

že nad sto, v celi župniji pa seve znatno več. Zato pa tudi čemo, da pride naš kraj v »Naše slike«, da bodo čitatelji »Slovenskega Gospodarja« videli, kako mični so šentpeterski hribi in doline, zlasti še vinske gorice.

Remšnik. Poslovila se je od nas nepozabna Micka Prelangova. Šla je v Ljubljano, kjer se poroči te dni z ruskim emigrantom Fadejev. Draga Micka! Bodi srečna vsak trenutek življenja! Bog in Marija bodi s teboj! Ko ti to želimo, prinašamo Bogu vso tvojo gostoljubnost, postrežljivost in neudušljivo marljivost, kakor tudi radodarnost, ki si jo ves čas svojega vzornega gospodinjstva vršila, kjerkoli si bila in kjerkoli in komurkoli je bila sila. Bila si vzorna v verskem in torej tudi v narodnem oziru! Naj v tebi tudi drugi in drugod spoznajo, kako blagodejno delujejo naša verna, čednostna slovenska dekleta, oziroma žene! Še enkrat ti kličemo. Bodi srečna in Bog te živi!

Ribnica na Pohorju. Z žalostnim glasom so oznanjali naši zvonovi širom fare tužno vest, da je preminul posestnik Jurij Modrič. Bil je blag značaj, moč globoke vere, naročnik krščanskih časopisov in vselej široko odprtih rok napram revežem, zlasti požrtvovalen za dobre namene. Kot tak je bil več let cerkveni ključar Sv. Bolfenka, ki se ni branil te ali one potrebe v tem oziru poravnati po svoji moči. V svojih mladih letih je bil za srečo v Ameriki. Njegova štedljivost mu je pripomogla, da si je ob povratku po nekotnih letih podpril s prihranki rodno hišo, katera je odsih dob pod njegovim umnim gospodarstvom in mnogimi izkušnjami med svetom čim najlepše prospevala. Drugič si je kot vdovec izbral za tovarišico skozí življenje sebi vredno, pridno, krščansko in nadvse brižno vdovo po pokojnem Francu Miklavc, bratu pisatelja Podravskega. V složnosti sta posvečala svoje moči ne zgolj posestvu, nego tudi izpolnjevanju verskih dolžnosti v hiši, kar jima je prinašalo blagoslov, da je njuna posest vzrasla med eno izmed najtrdnjših v našem okraju. Njegovo priljubljenost v soseskem krogu pa je najbolj živo začrtala množica pri pogrebu, ki ga je vodil č. g. župnik A. Fišer. Na tem mestu hodi izrečena č. g. župniku, g. kaplanu M. Barbič in vsem udeležencem prisrčna zahvala. Duša blagega pokojnika pa naj vživa večni mir in zaslužen plačilo pri Bogu! Vsem njegovim ostalim pa naše iskreno sožalje! — Zima pa letos dosti mlo postopa z nami, kar je za naš planinski kraj nekaj neobičajnega. Snega imamo tekom celih tednov prav malo in mraz nam v primeru z večino ostrim

Družba se je v tem dvignila od mize, saj se je bližal že skoraj večer. Solnce je ravnokar zašlo za najvišjo goro.

Grofica Zrinjska je stopila iz dvorane, se podala v drugo nadstropje ter šla k oknu, odkoder se odpira pogled proti jugu.

Kakor v sanjah ji je sledil grof Tatenbah, ki je bil ves prevzet od njenih besedi in njene lepote.

Zagledal je grofico, ko je slonela nemo pri oknu ter sanjavo gledala v daljavo. Bila je blede v obrazu in oči so gledale nekako otožno. Čutila se je užaljeno vsled domnevanja njenega brata, da bi se zaradi tega delala ljubeznjivo, da doseže na polju politike uspehe. To ji je mrzelo tem bolj, ker je spoznala kmalu mehkejši značaj grofa Tatenbaha, vedela je sedaj, da je častihlepen, a ob enem dobrega, občutljivega srca, ki je vdano le čaru lepote; zato pa se ji je zdelo odveč, da bi se še posebej posluževala zaradi tega naravnega daru svoje lepote, da bi s tem utešila častihlepnost in poželenje po vladanju — vse naj gre naravno pot.

Tako je prav kmalu omrežila grofica Zrinjska za vedno grofa Tatenbaha. Kljub različnim lastnostim njunih značajev sta si bila enaka v

STVO

cerkvene vseh velikosti, navadne, voščene Ia, IIa in IIIa, slikane — KADILLO po najugodnejših cenah kupite v TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU, KOROŠKA CESTA 5.

zimskim časom, tudi znatno prizanaša. Še le proti sredini januarja je žage zaprlo, kakor pri nas pravijo, dočim jih zapre ponajveč že v adventu.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Čedalje bolj in bolj se »modernizira« naš pohorski Sv. Lovrenc. V teku dveh let so nam razširili in zravnali — kolikor se je pač dalo — tesno in vijugasto cesto skozi trg. Posebnih težav in ovir ni bilo; edino sveti Miklavž, patron in varih nekdanjehi purgarjev, ki so bili do malega sami flosarji, je pretil s svojo palico, češ, ne umaknem se. Vstal pa je mogočni mariborski advokat ter zapovedal: odlaz! In sv. Miklavž je moral zapustiti svoj častni prostor ter se preseliti za bližnjo vrtno ograjo. Tam naj zdaj uživa pokoj, se knajpa na vetru in dežju in gleda za raziskovalci severnega tečaja, dokler ga naši potomci zopet kam drugam ne porinejo. — Po zboljšani cesti pa frkajo razna vozila dan na dan, gor in dol, prebivalcem v bližini v poduk in zabavo. V poduk: naj ne hodijo malomarno, po in čez cesto, da ne bodo povoženi; v zabavo: rjovenje avtomobilov, meketanje motorjev, prijetni smrad bencina in zdravilni cestni prah . . . vse te dobrote smejo poslušati, vohati in požirati, dozdej se brez takse. V deževnem vremenu ti utegne avto obrizgati z blatom obleko in hišno steno, kajpada tudi brezplačno. Da bo še nekaj zamere, treba omeniti, da smo lanske leto imeli par mesecev avtomobilno zvezo k vlakom na postajo. Če že moramo gledati tuje avtomobile, kako drvijo mimo naših hiš, bi bilo v interesu prebivalstva in napredka, da bi se našel podjetnik ki bi avtomobilno zvezo z vlaki zopet oživil, razume se, da ne za previsoko ceno. — Res trdijo nekateri vozniki, da se bodo konji in volji plašili, če bo vozil avtomobil. Čudno, če se je živina drugih avtomobilov navadila, se bo še tega. Resnica je, da se le vozniki avtomobila bojijo iz ravno tistega vzroka, kakor so se svojčas ponekod bali in branili železnice. Nadalje se da naša okrajna cesta kar najbolje uporabiti za zimski sport. Komaj se zapadli sneg za silo utere, je že vse živo na njej in ne samo otrok, tudi odraslih, in ne samo po dnevu, dostikrat do polnoči. Mariborčani, ki težko hodijo na vrh Pohorja, naj privlečejo svoje »rodle« sem gor in čudili se bodo, kako jih bo neslo po trgu navzdol. Letos je okrajni cestni odbor sankanje po trgu prepovedal, ker je hoja po tako uglajeni cesti težavna in nevarna. Vneti sankarji, veliki in mali, se morajo ukloniti, radi ali neradi. Je že tudi občinski zastop prejšnja leta enako postopal, pa nič ni izdalo, ker so bile razmere

približno takšne, kakor v tisti vasi, kjer je župan v jeseni najel posebnega čuvaja, ki naj po noči hodi po njivah in pazi, da ne bodo tatje vaščanom odnašali poljskih pridelkov. Skrbni in vestni čuvaj pa je kaj hitro dognal, da je njegova služba brez pomena in nepotrebna, ker so vaščani sami hodili na polje — eden drugemu grozdje jemal. — Električno razsvetljavo smo Lovrenčani imeli že pred več kot četrstoletjem; pa je bila dokaj boljša kakor je sedajna, ki se večkrat reži samo toliko, kakor bi »volk z goše gledal«. Večkrat je bila v preteklosti priložnost, dobiti električni tok iz Fale, ki nam je pred nosom — pa smo bili vedno prekratki. Enako je z mostom čez Dravo ob železniški postaji. O tem mostu se že govori, odkar »žabe petlajov«. Ko so začeli graditi falko elektrarno, bi se bil dal ta most izvojevati najbolj poceni. Žezlo tržke občine je takrat držal v rokah gospod, katerega geslo je bilo: človek mora šparati! In mož je šparal ne samo svoj denar, ampak tudi svojo pravico in dolžnost, da sta mu vsled tega ušla falka elektrika in dravski most. Ker je most zaradi velikega prometa v resnici potreben in so se že večkrat vršila posvetovanja prizadetih občin in k temu potrebni komisijski pregledi, zato smemo upati, da se bo s stavbo mosta v doglednem času vendarle začelo.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Če si gospodar pri hiši kaj preuredi, ali se mu kaj posebnega pripeti, gotovo se pohvali, oziroma potoži prijateljem, kako in kaj. Tako tudi mi Sentrupelčanom moramo javnosti povedati, da napredujemo. Imamo ustanovljeno posojilnico, katera povoljno deluje. Od sedaj ne bo treba našim mamicam hraniti dinarjev po nogavicah, ali za dimnikom, gotovo bodo nesle svoje prihranke v posojilnico. — Tudi v duševnem oziru napredujemo, gotovo uspeh misijona in naših dušnih pastirjev. — Največjo čast naši župniji pa dela naš krasen pevski zbor pod vodstvom spretnega organista gosp. Franca Lovrenčič. Nekaterim dvomljivim osebam je novi pevski zbor trn v peti, pa mislimo, da se bodo sčasoma že privadila. Gospod organist, le po začrtani poti naprej, ob času zbirca pa bodo naše gospodinje bolj globoko segle kakor po navadi. — Poroke tudi imamo. Ženin in neveste so različne starosti. Bog jim daj srečo!

Sv. Anton v Slov. goricah. Po kratki boleznini je v Župetincih umrl dne 20. januarja tega leta Jakob Balaškovič. Bil je dober gospodar, skrben oče in vnet kristjan. Kot ud Apostolstva mož se je vedno držal njegovih načel. Ker je visoko cenil in pogosto prejemal svete

zakramente, mu je Bog naklonil milost, da je bil previden na dan svoje smrti, čeravno ga je zadela srčna kap. Naj v miru počiva! — Na sedmini za pokojnikom se je nabralo 100 Din za novo bogoslovje v Mariboru.

Lancova vas. Dne 30. januarja je umrl v naši vasi daleč okoli znani gospodar Matija Selinšek. Dosegel je visoko starost 86 in je bil najstarejši možak svetovidske fare. S pridnostjo in varčnostjo je pridobil veliko premoženje. V vojni je izgubil oba sina. Ko smo nabirali za nove zvonove, je Selinšek največ prispeval in je bil za botra velikemu zvonu. Velik in slovesen je bil pogreb, ki je pričal, kako je bil pokojni povsod priljubljen. Mir njegovih duši!

Ljutomer. Blatograd so začeli nekateri nagajivci v letu 1929 imenovati naše lepo mlado mestece, pa temu ni tako. Naše mesto ne zasluži tega imena. Prehodil sem precej sveta, pa žal ob deževnem vremenu nisem v nobenem mestecu našel lepših cest, kakor so v Ljutomeru, razven po večjih mestih so lepše ulice, katere so tlakovane, a druge so pa seveda tudi blatne. Po preobratu se je naš Ljutomer ne samo glede cest, ampak v splošnem začel olepšavati, delajo se parki, sadijo se lipe in drugo lepotično drevje. Lega mesta je izvrstna, da se iz njega lahko sčasoma napravi prav lepo mestece, tudi prebivalstvo je podjetno in si vsled stanovanjske krize dan na dan omišljajo stanovalci, ki nimajo lastnih domov, da si zgrade enodružinske stanovanjske hišice. Denar ne igra pri nas posebno velike vloge; za male potrebe, kakor zidarje, tesarje, slikarje, pečarje, opeko in take reči se najame posojilo. Drugi posestniki, ki so dobrega srca in cenijo lastne domove, ter pridne roke mladih družinskih očetov, ki si hočejo postaviti take hišice slednjim prav radi pomagajo, eni z lesom, drugi z vošnjami itd., sploh vsak jim rad gre na roko, samo da se omili stanovanjska kriza in mesto poveča. Vse to je hvalevredno. Manjka pa nečesa drugega. Da bi mestece tudi zanaprej obdržalo lepo lice, kajti lega je krasna, je prepotreben regulacijski načrt mesta. Zastopnik nekega civilnega geometra je gospode odborlike mestnega občinskega zastopa Ljutomerškega prestrašil s previsoko ceno za napravo takega regulacijskega načrta. To dela sedaj preglavico, kam se obrniti, da se pridobi strokovnjaški regulacijski načrt mesta, kajti denarna kriza ne prizanaša tudi Ljutomeru. Stavbišč je dovolj, treba je le regulacijskega načrta, da se bo vedelo, kam postaviti take lične enodružinske stanovanjske domove, da

častihlepnosti ter hrepenenju po vladanju, in če tudi je znala grofica zagrofove slabosti, jo je vendar očarala njegova srčna milina ter moška lepota.

V teh mislih je zasačil grof Tatenbah grofico Zrinjsko. Čisto tiho se ji je približal ter rahlo, sočutno spregovoril:

»Premilostljiva gospa grofica, kakšna žalost je legla na vaše srce, da ste tako otožni, boli me srce, ko vidim tako lepo rožo, ki poveša glavo.«

»Ah, nič ni, gospod grof, zmučena sem od potovanja, zato sem šla sem, da občudujem te kraje.«

Grof Tatenbah pristopi bližje, grofica se obrne proti njemu in zopet je gledal njene temne oči ter čutil, kako mu je bilo srce močnejše in silila kri v glavo.

Tudi grofica Zrinjska je stopila bližje, tako da je čutil skoraj njen dih. Dvignila je desnico, jo stegnila, z belo roko pokazala proti vzhodu ter rekla z mehkim glasom:

»Glejte, gospod grof, tam doli to ravnino, neizmerno velika je in skoraj napravi človeka otožnega, in to je naša domovina, tako lepa, tako mila. In ljubim jo, ljubim iz dna duše, zato pa želim, da bi bila srečna ta zemlja, da bi bila

svobodna, se dvignila in priklopila tem rajskim hribčekom; ali jih ne vidite, kako so lepi, kako se svetijo božji hrami ter smejejo vinske gorice, videti je kakor strnjeno morje — oј te gorice — imenujejo jih Slovenske gorice — kako so vendar krasne. In zadaj višje gore, kako lepa podoba! Ali ni to vaša domovina, ali vas ne vleče tja, ali ne bi bil srečni, če bi se ta ravnina združila z mičnimi hribčki ter postala ena domovina?«

Grofica se je razvnela pri teh besedah, njene oči so dobile poseben žar in na obrazu se je pokazala rdečica navdušenja.

»O, grofica, krasno govorite, lepa je bila poklonitev našemu vladarju, a še lepša, če bi vam mogel pokloniti v Račjem krono kot kraljici te združene domovine,« reče grof Tatenbah in se tresel od notranjega razburjenja.

»In kronana kraljica bi posadila svojemu poklonitelju vojvodski klobuk na glavo,« reče grofica z napol tihim, zagonetnim glasom.

»Tedaj na svidenje v Račjem,« reče grof z drhtečim glasom ter strastno poljubi roko grofice, ki mu jo je podala.

»Na svidenje, na veselo svidenie,« se odvrnila grofica ter ljubko pokimala.

Ste narodeni na Hri?

NEDELJA??

Izbija vsak teden? prinaša vsakokrvni nedoljki evangelij in rahlo ter druge podane verske članke, razen tega pa tudi lepo povest »Otroci naše ljube Gospe« in mično zgodbo za otroce. Štano mesočno le 2.— Din (letno 24.— Din). So dapes si naročite. Nadeljo po dopisnici na naslov: UDRUGA NEDELJE, MARIBOR, SILOMSKOV TRG 2A.